

1905-07-30

SENDER

Olivia Holm-Møller

RECIPIENT

Thora Constantin-Hansen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev

Mentioned people:

Juliane Vilhelmine Andresen

Thyra Mouridsen

Per Sivle

Archive:

Holstebro Kunstmuseum

TRANSCRIPTION

Kære Thora! Tak for dit Brev. Nu skal jeg prøve om jeg kan bringe Danmark til dig, forresten - det er jo ligegyldigt! Enten Personen Thora K.H. har Sverrig til Baggrund eller Danmark til Baggrund saa blir hun dog den samme Person alligevel, og enten Brevene kommer fra en svensk, dansk el. engelsk Thora K.H. saa er Brevene dog akkurat de samme, saa uendelig lidt har de forskellige Forhold Indvirkning paa os, jeg mærkede det ogsaa saa tydelig, med mig selv i England og griber endnu stadig mig selv i Forundring over det uendelig lidet en saadan Rejse udretter. - Mon jeg virkelig har troet, at den grimme Ælling pludselig, efter en saadan Rejse, [skulde?] [ulæselig] i hele sit "svanelige" Skrud? Jeg tror det næsten.

Imidlertid, jeg driver paa dansk i denne Sommer, har kun arbejdet her i Vejle i 14 Dage (d.v.s. 11½ Dag) ellers fartet rundt uden Maal og Med og uden Arbejdslyst, frydet mine Øjne ved Synet af Bakkelinierne omkring Viborg - ved Hald og ved Dollerup. og de ligesaa skønne ved Skanderborg - ja der mærkede jeg ligefrem selve Naturens Guder svævende i Luften - i stum beskuelse af deres herlige Værk (!!!) og velsignende det - og mig med det!

og jeg har ligget paa Skamlingsbanken i 2 Dage i Sol og Regn og Sol og Blæst og følt Naturens Friskhed og min egen Sundhed, i Tankerne Beskuet Livets magre Jorde, sammen-

lignet min ringe Kraft dermed om den strakte
til til at faa Føden ud af det
uden altfor smaa Kaar og altfor
megen Tarvelighed.

Den golde Jord og min Kraftløshed
strækker kan ikke til give mig den Føde jeg
skal bruge - om ikke solen fra
Tid til anden gør det Mirakel at drage
en Vidunderblomst op af de øde Agre,
som Erstatning for trange Tiders Savn og
Hunger. - Men det gør den vel
ogsaa nok

Solen er Jordens Gud, saadan er "Gud"
Aandens Sol! det naaderige, den
eneste Kilde til Velstand og Fest - den
Kilde som vi kalder Gud.

Saa har jeg ogsaa været i Middelfart et Døgn
og kan hilse dig fra det gamle Træ med
Bænken - paa vejen ned til Anstalten -
(der sad jeg og halvsov over en Bog af Per Sivle)
jeg tittede ind af alle Havnens Laager
og cyklede langs Hækken og alle de
små Havehuse ned til Stranden
hvor små Dreng og Piger samlede
Krupper og hvor Solen lige var gaaet
ned og hvorfra fine astadige Damer
fremviste deres blufærdige Bukseben naar
de lidt generte kravlede over Stenten ind til Skoven
Saa har jeg cyklet gennem Fyn og Sjælland
op til Thyra og der har jeg sovet i 8 Dage
- kom herhjem i aftes. jeg er blevet "dus"
med Hansine - for hun er nu slet ikke
saa ilde - Tyra er da ogsaa ovenud
dejlig! - Frida - hun er gift der,
og har 2 Børn, Sønnen døbes idag, der
var jeg ogsaa, Frida ligner sig selv
- og ingen anden, hun er sød, men
maaske en Grad alvorligere end den unge
Pige. De sidder nok lidt haardt i det
og Frida maa arbejde - jo - trods

alt - jeg siger Guderne Tak, at jeg er
ugift endnu.

- ja, da maatte jeg nok ogsaa have et mere
"gämt Legeme".

idag venter jeg Juliane Andresen her, men det
regner "saadan af og til" saa hun kommer
maaske næppe, desværre! Nu har jeg jo
kun meget kort tid tilbage her, maaske
kun 14 Dage, og til Septbr. har I mig nok!
Jeg er ked af Vejle, det er nok bare Arbejdet, der
har holdt den gaaende saa længe, en ledig
Dag her (naar jeg da ikke er privat oplagt til Arbejde)
er et Fængsel for mig.

Hermed en Hilsen fra dette [rare?] Fængsel!

Din Olivia.

30-7-05

Kon Tura! Tak for det Brev. Nu
skal is provis om j kan bringe Danmark
til d, forresten - det er j liggyldigt!
Enden Personen Tura K.H. har været til
Baggrund selv Danmark til Baggrund
saa bli him dog den samme Person
allegent, og enden Brevet kommer fra
en smuk, dansk el. engelsk Tura
K.H. saa er Brevet dog skrevet
de samme, saa uendelig lidt har
de forskellige Forhold Indvirkning paa os,
is mæske de det ogsaa saa tydeligt
med os selv i England og giver
endnu stadig mig selv i Forvinding om
det uendelig lidt en sådan Rys
udvirkning. — Men j vidste har
hørt, at den gamle Alen pludselig, og
en sådan Rys, skulde fremtræde
i hele sit "sædelige" Skridt? for
har det været,

Imidlertid . is drin paa dansk i
denne Loom, ha kun orbyds
ho: Vjle: 14 Dage (d.v.s. $11\frac{1}{2}$ Day)
eller forst mindt uden Maal ~~og~~
og uden Arbydslyst, frydt mine
Gjæ ved Lyset af Bakkelinierne
omkring Viborg - ved Hald og
ved Dollorup . og de ligesaa
skønne ved Skunderborg - ja
di morkede is ligesaa jels Naturs
Güdes sværende i Lufte - i skinn
beskuelse af dens hvide Væk (!!!)
og udsigelse af det - og mig
med det!

og is has ligget paa Skamlingsbanken i
2 Dage i Sol og Regn og Sol og Blæs
og følt at Naturs friskhed og
min egen Sundhed, i Tankerne
beskuet Livets magre Jorder, rummen
liget min unge Kraft ^{med} om den skæle
til til at fra Fødens ud af det
uden allfor smaa Knas og allfor
megen Tørvilighed.

I Den guldne Jord og min kæftløshed
~~staaen~~ ^{kan} ikke ~~det~~ ^{gør} mig den Tids is
skal bræge — om ikke Solen for
Tid til endnu gør det Mirakel at drage
de Vidundrblomst op af de bde Agre,
som Brødet for bræge Tids Lov og
Hjælp. — Men det gør den et
og saa mere

Solen er Jordens Gud, saadan er "Gud"
Aandens Sol! det naaderige, den
eneste Kilde til Velstand og Fæst — den
Kilde som vi kalder Gud.

En her i og saa over i Middelfart et Døgn
og her vilen dig for det gamle Tids med
Bæcken — paa Vigen med et Anstalten
(der ind er og kalder os en Røg af Rø Tids)
is tittede ind af alle Kroens Læge
og cyklede langs Væghen og alle de
smaa Hovkine med et Stranden
hvor smaa Drunge og Piger samlede
Kropper og hvor Solen lig en gæst
med og herfor finer astadire Damer
frimire deres blufordige Bæcken naar
de lidt genese knoklede over Heaten ind til
Kroen.

Da han is aghlet gennem Tyra og Holland
op til Myra, og da han is vent 58. Dage,
— kom hushjens infus. — is er blivet, des
med Housine — for hæn er nu stet ikke
raa ilde — Tyra er da ogsaa ruelind
difts! — Frida — hæn er gift da,
og han er Børn, Lønnen døbes idag, da
er is ogsaa, Frida hænges sig selv
— og ingen anden, hæn er rødt, men
maaske er End alvorligere end den unge
Pige. De sidder nok lidt haardt i det
og Frida man arlyde — is er hørds
all — is sigs Gudens Tale, at is er
i gift enden.
— ja, da maaske is nok ogsaa hør et mere
„jæmt Lyne“.

idag mæls is Julianne Andersen hør, men det
rygs „saadan afog is“ raa hæn kommer
maaske næppe, desværre! Da han is er
kæn meget kort Tid tilbage hør, maaske
kæn 14 Dage, og is Sygde. han er mig nok!
for ked af sig, det er nok bær Arbyd, da
han holdt den gaarude raa Lange, en liden
Dag hør (naw is da ikke er pæret oplyst i Arbyd)
er et Fængsel for mig.

Med en Hilsen fra alle raa Fængsel!

Den Ohim.

30.7.05